

29. navadna nedelja – leto B

Jakobova in Janezova prošnja

Zebedejeva sinova Jakob in Janez sta stopila k njemu in mu rekla: »Učitelj, želiva, da nama storiš, kar te bova prosila.« Rekel jima je: »Kaj hočeta, da vama storim?« Rekla sta mu: »Daj nama, da bova sedela v tvoji slavi, eden na tvoji desnici in eden na tvoji levici.« Jezus jima je dejal: »Ne vesta, kaj prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga jaz pijem, ali biti krščena s krstom, s katerim sem jaz krščen?« Rekla sta mu: »Moreva.« In Jezus jima je dejal: »Kelih, ki ga jaz pijem, bosta pila, in s krstom, s katerim sem jaz krščen, bosta krščena; dati, kdo bo sedel na moji desnici ali levici, pa ni moja stvar, ampak bo dano tistim, ki jim je to pripravljeno.« Ko je drugih deset to slišalo, so se začeli jeziti na Jakoba in Janeza. Jezus jih je poklical k sebi in jim rekel: »Veste, da tisti, ki veljajo za vladarje, gospodujejo nad narodi in da jim njihovi velikaši vladajo. Med vami pa naj ne bo tako, ampak kdor hoče postati velik med vami, naj bo vaš strežnik, in kdor hoče biti prvi med vami, naj bo vsem služabnik. Saj tudi Sin človekov ni prišel, da bi mu stregli, ampak da bi stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge.« Mr 10,35-45

Biti kristjan, da bi bili misijonarji

Danes je misijonska nedelja. Mnogo se bo govorilo o pomoči tretjemu svetu in o oznanjevanju Evangelija. A hočeš nočeš, je glavno vprašanje še vedno: Kaj pomeni biti zvest Kristusu? Kaj pomeni biti kristjan. Odgovor na to lahko najdemo v zadnjih dveh evangelijskih odlomkih, ki v Evangeliju po Marku tvorijo neko miselno celoto.

Poglejmo, kako si odlomki sledijo in kaj lahko iz njih razberemo. Pred odlomkom prejšnje nedelje je pripoved, ki govori o Jezusu, ki sprejema otroke in jih blagoslavlja. Nejevoljnim učencem pravi: »Resnično, povem vam: Kdor ne sprejme Božjega kraljestva **kakor otrok**, nikakor ne pride vanj.« Potem sledi Jezusovo srečanje z bogatim mladeničem, ki Jezusa sprašuje: »**Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom deležen večnega življenja?**« Jezus mu odgovori: Zapovedi poznaš: ... Ta mu pove, da vse te zapovedi tudi izpolnjuje. Jezus nadaljuje: »Eno ti manjka: **pojdi, prodaj, kar imaš**, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in **hodi za menoj!**«

Iz teh dveh odlomkov lahko prepoznamo **past**, ki se skriva za vestnim izpolnjevanjem zapovedi. Kristjani, tisti najbolj pridni, bi lahko z mladeničem odgovorili Jezusu, da vse izpolnjujejo. A Jezus obrača pogled tudi nam na otroka in pravi, da **biti priden ne zadošča**. Biti moramo kot otrok, tj. **prodati svoje predstave in se podrediti Očetovi volji**. Prodati, kar imamo, ni lahko! A kakor mora mož zapustiti očeta in mater, če hoče postati eno s svojo ženo, tako mora kristjan zapustiti svet svojih predstav, da postane eno s svojim Učiteljem. Hoditi za njim pa pomeni slediti mu v izpolnjevanju volje, ki **vodi v življenje za druge**. Mladenič je živel zase. Bil je priden, zaradi lastnega miru. Od njega nihče ni imel nič. Ko bi moral sestopiti iz varnega sveta svojih predstav in svojega bogastva, je raje odšel. Biti Jezusov učenec, biti kristjan, pomeni, vreči se kot otrok v Božje naročje. Odpovedati se lastni volji, da bi izpolnili Njegovo. Ta pa nas vodi v brezkompromisno ljubezen do drugega.

Po srečanju z bogatim mladeničem Jezus napove trpljenje in pravi, da »ga bodo obsodili na smrt in izročili poganom. In zasmehovali ga bodo ...« Kako noro, da se ta napoved nadaljuje z prošnjo Jakoba in Janeza, ki Jezusa prostita: »Učitelj, daj nama, da bova sedela v tvoji slavi, eden na tvoji desnici in

eden na tvoji levici.« Jezus jima odgovori:»Ne vesta, kaj prosita. Ali moreta piti kelih, ki ga jaz pijem, ali biti krščena s krstom, s katerim sem jaz krščen?«

Tu je opisana **skušnjava**, ki ji kristjani tako radi podležemo: **Kdo bo prvi in kdo bo sedel višje**. Jezus pojasni, da biti njegov učenec pomeni piti Njegov **kelih** in biti krščen z njegovim krstom. Kaj to dvoje pomeni, je sporočil svojim učencem tik pred tem. **Kelih je njegova smrt, krst pa zasmehovanje**, ki ju bo v zvestobi Očetovi volji deležen.

Kako preprosto, dragi bratje in sestre. V dveh nedeljah smo lahko razumeli, kaj je naša naloga, da bomo resnični misijonarji. Bodimo kakor otroci. Odpovejmo se svojim predstavam in samovolji ter sprejmimo Njegovo voljo za življenjsko vodilo. Brez dvoma nas bo ta vodila v ljubečo skrb za bližnjega, še posebej za najbolj trpečega. In ko bi si radi dobro postlali, ne pozabimo na drugo nalogo kristjana. **Ne zadošča, da živimo za drugega, zanj moramo tudi umreti, še več, ne herojske smrti, ampak v preziru in zasmehovanju, ker se borimo za božjo ljubezen, za Njegovo resnico ...** Tu se začne naše misijonsko delo. Naj traja vse življenje, ne le na misijonsko nedeljo ;)